

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Gîrlea Anatolie împotriva deciziei din 16 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău,
adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gîrlea Anatolie împotriva lui Prisacari Victor și Prisacari Iurii cu privire la încasarea prejudiciului material și moral,

c o n s t a t ă :

La data de 28 noiembrie 2014, Gîrlea Anatolie a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Prisacari Victor și Prisacari Iurii cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantului a invocat că este proprietarul cotei de teren în mărime de 1,82 ha în sat. Mereni. În primăvara anului 2012 pe suprafața terenului de 1,66 ha a semănat cultura multianuală de lucerna, iar în anul 2013 de patru ori a cosit recolta și a adunat 978 balote de lucerna la prețul de piață - 40 lei un balot.

Susține că în anul 2014 a cosit de 3 ori lucerna și a obținut 823 balote și în toamna anului 2014 era prevăzută roadă de lucerna în cantitate de 100 balote. Lucerna este o cultură multianuală care rodește timp de 5-6 ani. În octombrie 2014 a aflat că cota sa de teren în mărime de 1,82 ha a fost distrusă până la rădăcinile lucernei și nu poate fi renovată. S-a adresat cu cerere în adresa primarului sat. Mereni și la data de 16 octombrie 2014 a fost perfectat actul prin care s-a constatat că paguba a fost pricinuită de vitele, caprinele și ovinele care aparțin pârâților.

Relatează că prin raportul inspectoratului operativ de serviciu al Inspectoratului de Poliție Anenii Noi s-a constatat că paguba a fost pricinuită prin intermediul acțiunilor ilicite ale pârâților. În acest sens la data de 18 noiembrie 2014, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor a perfectat actul nr. 50 care de asemenea a constatat daunele provocate prin distrugerea lucernei de către vitele care aparțin pârâților. Pentru contravenția comisă materialele în privința pârâților au fost trimise Judecătoria Anenii Noi pentru atragerea lor la răspundere conform art. 183 Cod contravențional al RM, în urma acțiunilor ilegale îndeplinite de către aceștia, prin care reclamantului i-au fost pricinuite daune materiale și prejudiciu moral.

Relevă că datorită acțiunilor ilegale i-au fost cauzate prejudicii morale, deoarece, a fost expus la suferințe psihice și fizice prin comportamentul neadecvat al pârâților.

Solicită încasarea de la Prisacari Victor și Prisacari Iurii prejudiciul material în suma de 128453 lei și prejudiciul moral în sumă de 20000 lei.

Prin hotărârea din 25 septembrie 2015 a judecătorei Anenii Noi, acțiunea lui Gîrlea Anatolie împotriva lui Prisăcari Victor și Prisăcari Iurii a fost respinsă ca nefondată și s-a încasat de la Gîrlea Anatolie în beneficiul lui Prisăcari Victor și Prisăcari Iurii cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3000 lei.

Prin decizia din 16 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Gîrlea Anatolie și menținută hotărârea din 25 septembrie 2015 a judecătorei Anenii Noi.

La data de 19 septembrie 2016, Gîrlea Anatolie, a declarat recurs împotriva deciziei din 16 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare au interpretat în mod eronat legea și au lăsat fără apreciere probele ce dovedesc circumstanțele invocate de către recurent și anume declarațiile martorilor.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 16 iunie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost expediată recurentului la data de 15 iulie 2016 și recepționată de către acesta la data de 20.07.2016. Recursul declarat la data de 19 septembrie 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Gîrlea Anatolie, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gîrlea Anatolie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau

aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Gîrlea Anatolie, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Gîrlea Anatolie împotriva deciziei din 16 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală